

řízení a jinými ustanoveními, ke kapitole té se vztahujícími.

§ 17.

Výkonem tohoto zákona pověřuje se předseda ministerstva v dohodě s ministry obchodu, financí, železnic, pošt a telegrafů.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Čís. 519.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919

o úpravě obchodu řepovým cukrem ve výrobním období 1919/1920.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, čís. 307 ř. z., a uher. zák. čl. LXIII z roku 1912 a L z roku 1914, nařizuje se toto:

§ 1.

Zřízení a úkol komise; státní dozor.

K obstarávání veškeré péče o výrobu, nerušené zásobování a řádné hospodaření cukrem zřizuje se jakožto státní orgán pro přechodní dobu do poměrů mírových Československá komise cukerní.

Sídlem komise jest Praha.

Komise jest podřízena ministerstvu financí a pokud jde o zásobování tuzemsku ministerstvu pro zásobování lidu a vykonává svoji činnost dle jejích pokynů.

Státní dozor obstarávají vládní komisaři, které jmenuje ministerstvo financí, ministerstvo pro zásobování lidu, ministerstvo zemědělství a ministerstvo obchodu. Vládní komisaři jsou zvaní ke všem schůzím plným i jednatelešského sboru a jsou oprávněni kdykoli promluvíti a činiti návrhy, o nichž učiní se usnesení. Rovněž jsou oprávněni odložití provedení usnesení plné schůze a jednatelešského sboru do té doby, až ministerstvo financí nebo ministerstvo pro zásobování lidu rozhodne. Toto rozhodnutí jest pro komisi závazné. Vládní komisaři mají též právo nahlížeti do všech knih, záznamů a jednacích spisů komise a požadovati vysvětlení, která pokládají za nutná.

§ 2.

Právní povaha komise.

Komise jest právnickou osobou. Není žádným výdělečným podnikem a neprovozuje zaměstnání, lež by směřovalo k zisku.

Státní a ostatní úřady veřejné jsou povinny podporovati komisi v jejím oboru působnosti; zejména pak jsou úřady tyto povinny prováděti v rámci své působnosti opatření komisí stanovená.

Na venek jest zastupována předsedou a jeho náměstkou a jednatelešským sborem. Jménem komise podpisují předseda nebo některý náměstek společně s některým jednatelem nebo dva jednatele anebo jeden z těchto činovníků společně s úředníkem plnou schůzí k podpisu oprávněným.

§ 3.

Orgány komise.

Orgány komise jsou:

1. plná schůze,
2. pětičlenný sbor jednatelešský.

Komise zřídí k vedení svých prací jakožto pomocný orgán kancelář.

§ 4.

Plná schůze.

Plná schůze skládá se z osmi zástupců pěstitelů cukrovky, osmi zástupců průmyslu cukrovarnického a osmi zástupců spotřebitelů. Členy komise jmenuje ministr financí v dohodě s ministrem pro zásobování lidu.

Plná schůze volí ze sebe předsedu, jeho dva náměstkou a pět členů jednatelešského sboru. Volba těchto činovníků musí býti potvrzena ministrem financí v dohodě s ministrem pro zásobování lidu.

Předseda, jenž řídí veškeré práce komise, předsedá plné schůzi. Zašlo-li by ho něco, převzme řízení prací některý jeho náměstek.

Plnou schůzí svolává předseda, nebo zašlo-li by ho něco, některý jeho náměstek dle potřeby. Plná schůze buď svolána do osmi dnů, žádá-li toho některý vládní komisař nebo aspoň třetina členů s uvedením předmětu jednání.

K platnému usnesení plné schůze jest třeba, aby byla aspoň třetina členů přítomna. Usnesení, kterým se zrušuje nebo mění dřívější, již provedené nebo prováděné usnesení plné schůze, jest přípustno toliko za přítomnosti aspoň polovice členů. K platnosti usnesení plné schůze jest třeba nadpoloviční většiny všech přítomných členů. Předsedající má stejné hlasovací právo jako každý jiný člen. Vládní komisaři nehlasují.

§ 5.

Působnost plné schůze.

Plné schůzi náleží zejména:

1. voliti předsedu, jeho náměstkou a jednatele;
2. navrhovati, případně prováděti opatření k zabezpečení kampaně a osevu řepy, jakož i přechodu k volnému hospodaření cukrem;
- stanoviti plán rozdělení surového cukru (§ 9, odst. 2.);
- ustanoviti, v jakém rozsahu, kterými tovarnými a kterého času bude čištěný cukr vyráběn (§ 9, odst. 3.);
- usnáseti se o prodejní ceně daně prostého cukru, o rozpětí druhů a ostatních přírážkách (§ 14, odst. 2. a 5.);
- vydávati předpisy o vrácení a zajištění obalů (§ 14, odst. 7.);

usnášeti se o vybírání a správě přeplatků (§ 18, odst. 1. až 4.);

ustanovití zásady pro sčítování dopravného a jiných výloh, které budou plnou schůzí prohlášeny za společné břemeno (§ 19);

usnášeti se o úhradě nákladů komise a vybírání příspěvků (§ 23);

přezkoumatí a schváliti účet, který předkládají jednatelé o hospodářství komise (§ 6, odst. 3.);

usnášeti se o všech záležitostech, jež by si plná schůze výslovně vyhradila k rozhodnutí nebo pro něž vládní komisaři žádají rozhodnutí plné schůze.

§ 6.

Jednatelský sbor a jeho působnost.

Jednatelskému sboru náleží přímo vedení prací komise, obzvláště prováděti usnesení plné schůze, jakož i rozhodovati o všech otázkách, jichž rozhodnutí není vyhrazeno plné schůzi.

Opatření jednatelského sboru, která nejsou pouhými výkonem učiněných již usnesení neb opatření plné schůze, vyžadují, aby se mohla provéstí, schválení vládních komisařů.

Jednatelský sbor jest povinen plné schůzi pravidelně podávati zprávu o své činnosti a předkládati jí všechna zamýšlená rozhodnutí a opatření zásadní povahy. Koncem provozovacího roku vydá počet ze svého peněžního hospodářství.

Schůze jednatelského sboru řídí předseda komise. K platnému usnášení jest třeba přítomnosti aspoň tří jednatelů vedle předsedy. K platnosti usnesení jest třeba nadpoloviční většiny přítomných. Předseda hlasuje s sebou.

§ 7.

Zvláštní práva a povinnosti členů a zřízenců.

Všichni členové komise jsou pomocnými orgány veřejné správy státní se všemi právy i povinnostmi služebního postavení veřejných orgánů, pokud se jejich působnosti v komisi týče. Jako takoví budou vzati do služebního slibu. Předsedovi a jednatelům přísluší za vedení komise odměna, jejíž způsob i výši ustanoví plná schůze. Ostatním členům komise přísluší za jejich činnost v komisi náhrada výloh cestovních.

Členové komise, jakož i všichni úředníci jsou povinni obstarávati záležitosti s plnou nezálibností a největší svědomostí. O záležitostech komise, o nichž ve svém úředním působení zvědí, musí zachovati mlčení. Stejnou povinnost mají co do obchodních poměrů třetích osob ve styku s komisí.

§ 8.

Závěra.

Veškeré v Československé republice toho kterého času pohotově zásoby nezdaněného cukru, jakož i veškerý z ciziny docházející cukr jest pod závěrou.

Závěra má ten účinek, že dotčený cukr lze toliko dle pokynů komise zpracovati, spotřebovati, dobrovolně nebo nuceným způsobem zciziti a že není vůbec dovoleno s ním nakládati bez pokazu komise.

Právní jednání, jež se přičií tomuto zákazu, jsou neplatná.

Kupní a dodávkové smlouvy o cukru z výrobního období 1919—1920 uzavřené dříve, než toto nařízení počne působiti, jsou neplatny, pokud ještě nebyly splněny.

Schovatelé cukru pod uzávěrou jsou povinni pečovati o jeho uchování.

Závěra končí zdaněním nebo vyvezením dotčeného cukru podle poukazu komise. V příčině cukru, jehož daněprostě upotřebení bylo finančním úřadem povoleno, končí se závěra dobou, kdy oprávněnc cukr převezme. Pokud udělení povolení k daněprostému použití cukru zanikne nebo bude odvoláno, oživne opět závěra co do cukru, který má snad oprávněnc v této době ještě pohotově. V příčině cukru přiděleného podnikům používajícím a zpracovávajícím cukr (§ 9, odst. 6) oživne závěra co do cukru, který by nebyl v ustanovené době použit nebo zpracován.

U cukru z cizozemsku dovezeného končí závěra tím, že oprávněnc převezme zboží dle poukazu komise.

§ 9.

Oprávnění komise co do výroby, dodávky a prodeje.

Právo nakládati veškerým cukrem pod závěrou přísluší jen komisí.

Komise určí, jaké množství cukru mají jednotlivé továrny na surový cukr dodatí jednotlivým továrnám na čištěný cukr a kdy dodávka se má provéstí. Továrnám na čištěný cukr, jež vyrábějí také surový cukr (smíšené továrny), započítá se surový cukr vlastní výroby, pokud komise neustanoví jinak, na množství surového cukru, které jim přísluší dle plánu rozdělení surového cukru. Rovněž také továrnám na čištěný cukr, které vyrábějí čištěný cukr přímo z cukrovky, započítá se tento cukr, a to přepočítán na surový cukr dle poměru 100:114, na množství surového cukru, jim dle rozdělovacího plánu příslušející. Vyrábí-li některá továrna na čištěný cukr přímo z cukrovky více čištěného cukru, než je přiměřené množství surového cukru, které by jí příslušelo dle rozdělovacího plánu, jest komise oprávněna s čištěným cukrem nad to vyrobeným dle volného uvážení nakládati, nahradíc výrobci cenu surového cukru a náklady čištění na účet celku. Nedojde-li k oboplné dohodě o výměře nákladů čištění, bude stanovena ministerstvem financí.

Továrny na surový cukr i továrny na čištěný cukr jsou povinny v příčině výroby cukru řídití se opatřeními a příkazy komise. Komise určuje dle potřeby zejména jakost vyráběného surového

cukru, dále množství čištěného cukru, které jednotlivé továrny na čištěný cukr mají vyrobiti, rovněž jaké množství z toho dlužno zpracovati na tvrdý cukr a jeho jednotlivé druhy nebo na krystalový či pískový cukr, Komise má také právo předepsati továrnám na čištěný cukr, v které době mají býti určeny druhy vyráběny. Nevyhoví-li některá továrna rozkazům komise, je tato oprávněna, dáti svoje opatření provésti na náklad a nebezpečí liknavého podniku. Komise může továrny, které podle jejího šetření nejsou náležitě zařízeny nebo nevyrábějí cukr přiměřené jakosti, vyloučiti z výroby čištěného cukru buď z části nebo zcela.

Výrobci, vlastníci, držitelé a schovavatelé cukru pod závěrou jsou povinni uposlechnouti opatření a příkazů komise co do prodeje a dodávky cukru. Rovněž jsou povinni předložiti komisi, požádá-li o to, všechny pomůcky a výkazy, jichž ku provedení jejího úkolu jest třeba.

Komise jest se schválením ministerstva pro zásobování lidu oprávněna nakládati též s cukrem, který není již pod závěrou, a udělovati pokyny o dalším jeho prodeji a dodávce, jimž vlastníci a držitelé takového cukru jsou povinni vyhověti.

Podniky, jež používají cukru a zpracovávají jej a jimž byl cukr přidělen přímo komisí anebo na její rozkaz, jsou povinny tohoto cukru použití nebo jej zpracovati jen v témž podniku, k čemuž účelu a v čase, pro který byl cukr přidělen. Tyto podniky nejsou oprávněny upotřebiti nebo zpracovati jiný cukr než cukr, jenž jim byl přidělen komisí nebo příslušným správním úřadem první stolice. Rovněž mají povinnost vésti knihy, z nichž lze přesně seznati případný stav odebraného množství cukru a jeho použití. Povinni jsou předložiti komisi, požádá-li o to, tyto knihy, jakož i všechny pomůcky a výkazy, jichž potřebuje ku provedení svého úkolu.

K vybídnutí komise jsou též všichni ostatní vlastníci, držitelé a schovatelé cukru, který není už pod závěrou, povinni podávati výkazy o cukru, který uschovávají nebo uschovali, rovněž uvésti, na čí účet tento cukr jest uložen nebo komu a kam byl prodán nebo dodán, a předložiti všechny ostatní výkazy a pomůcky, jichž komise potřebuje.

§ 10.

Odnětí donucovacím způsobem.

Zdráhá-li se výrobce, vlastník, držitel nebo uschovatel cukru, ať pod závěrou či nikoliv se nalézajícího, vyhověti nějakému opatření nebo příkazu komise, nebo není-li známa osoba nebo pobyt toho, jenž má právo nakládati s dotčeným množstvím cukru nebo na jehož účet je toto množství uloženo, může ministerstvo pro zásobování lidu na návrh komise bez újmy předpisi § 9, odst. 3. předposlední věty, prostřednictvím příslušného správního úřadu první stolice zaříditi,

aby tyto zásoby byly odňaty donucovacím způsobem.

Nález správního úřadu působí proti každému, jemuž přísluší práva k zásobám. Při provádění bude šetřeno příslušných předpisů o dani z cukru.

Za cukr donucovacím způsobem odňatý nahradí se obnos, který je o 10% nižší, než cena odpovídající ustanovením § 13 nebo § 14. Jde-li o cukr nabytý v dřívějších výrobních obdobích, vyměří se náhrada podle ceny platné v dotčeném výrobním období po sražce 10%.

Z této náhrady sraží se náklady nuceného odnětí.

Není-li držitel nebo jeho pobyt znám, nebo je-li dlužno obnosem náhrady uspokojiti nároky třetích osob z věcných práv, bude obnos náhrady složen u soudu.

Donucovacím způsobem odňaté zásoby budou uschovány posledním držitelem (schovavatelem) bezplatně a pečlivě až do doby, kdy budou odebrány.

Zisk, jehož by snad dalším prodejem nuceně odňatého cukru bylo dosaženo, bude odveden fondu přeplatkovému (§ 18, odst. 1.).

§ 11.

Uvolnění a prodej.

K ukojení potřeby cukru uvolní komise pravidelně potřebné množství cukru k zdanění a vydá příslušné prodejní a dodávkové příkazy.

Cukrovary a ostatní majitelé cukru jsou povinni množství cukru, odpovídající prodejním a dodávkovým příkazům, jež jim komisí byly uděleny, ale pokynů včas dodati.

§ 12.

Dovoz, vývoz a průvoz cukru.

Cukr (řepový i třtinový cukr) z celního cizozemská lze dovážeti toliko pořadem komise.

Prodávati cukr k vývozu a vyvážeti jej přes celní čáru, šetří-li se platných předpisů a obmezení, lze toliko pořadem komise samotné nebo na základě příkazu od ní uděleného. Komise vyžádá si dříve, než se uzavrou prodejní smlouvy, svolení ministerstva financí.

Dojde-li cukr z cizozemská průvozem, jsou majitelé nebo držitelé, jakož i všechny dopravou, překládáním, uložením nebo jinakou manipulací pověřené osoby povinny oznámiti to neprodleně komisí.

K usnadnění příslušných úkolů může komise použití služeb obchodní společnosti, jejíž statutárním účelem je pěstování vývozu cukru.

§ 13.

Cena nezdaněného surového cukru při dodávkách továrnám na čištěný cukr.

Prodejní cena nezdaněného surového cukru předního výrobku činí K 147—, zadního výrobku K 146—.

Ceny rozumějí se na základě 88% rendementu za 100 kg čisté váhy bez pytle, ze železniční stanice dodávající továrny na surový cukr, za hotové beze srážky, když se dodá do 31. prosince 1919. Dodá-li se zboží později, zvýší se cena dne 1. ledna 1920 a prvního dne každého měsíce až včetně do 1. září 1920 vždy o 85 haléřů za 100 kg čisté váhy. Den dodávky je určen datem razítka odesílací stanice na nákladním listě.

Nad 88% rendementu doplatí se do 93% rendementu jedna tisícina ceny (včetně měsíční přírážky) za každou desetinu procenta. Pod 88% rendementu srazí se jedna tisícina kupní ceny za každou desetinu procenta. Ke zlomkům menším než jedna desetina procenta přihlíží se poměrně.

Cena se zvýší, pokud komise nestanoví výjimky, o jednatelskou provisi 25 haléřů za každý metrický cent surového cukru, která bude továrnami na čištěný cukr odvedena podle pokynů komise.

Při dodávce nezdaněného surového cukru z továrny na čištěný cukr nebo ze svobodného skladiště bude zaúčtována přiměřená dopravní přírážka, není-li cukr přidělen některé továrně na čištěný cukr.

Kupující dodá pytle na surový cukr, prosté dovozného, do odesílací stanice surového cukru.

Ostatně platí pro dodávky a súčtování surového cukru, pokud komise nevydá ustanovení odchylných, usance pražské bursy pro zboží a cenné papíry.

Když musí být k rozkazu komise převzat cukr, jenž dle zvyklostí není způsobitelný k dodávce, a nedojde-li k úmluvě o přiměřeném snížení ceny, určí cenu komise.

§ 14.

Tovární cena a prodejní podmínky pro cukr k spotřebě určený.

a) Cukr pro domácnost:

Základní tovární cena čištěného cukru včetně spotřební dávky činí K 257.— za 100 kg účetní váhy, základna prima velké homole.

Tyto ceny platí při dodávce do 30. září 1920.

b) Cukr k dalšímu zpracování:

Tovární cenu cukru surového i čištěného, zdaněného i nezdaněného, jenž se dodá průmyslu nebo živnostem k dalšímu použití a zpracování, stanoví komise se schválením ministerstva financí a ministerstva pro zásobování lidu.

Ceny rozumějí se za dodávky v zásilkách celých vagonů za hotové beze srážky do deseti dnů.

Prodáváč má právo žádati, aby se platilo předem, jest potom povinen nahradit kupci úroky ode dne následujícího po dni, kdy došla zaplacená částka, až do desátého dne po odeslání zboží. Výši těchto úroků ustanoví čas od času komise.

Komise stanoví se schválením ministerstva financí a ministerstva pro zásobování lidu:

- rozpětí cen pro jednotlivé druhy cukru a různá balení;
- dopravní přírážky k vyrovnání rozdílů nákladů dopravních z továren a k docílení jednotné staniční ceny;
- zvláštní přírážky k ceně pro dodávky množství pod 100 q cukru z továrny.

Továrny fakturují cukr ke spotřebě určený dle účetní váhy na základě základní ceny, připočítávajíce dopravní přírážku (odst. 5 b) a odpočítávajíce dopravní sazby, platné v době dodávky pro náklady celých vagonů z odesílací stanice až do stanice místa určené.

Komise může zmocnit továrny dodávající cukr ku spotřebě určený, aby si při svých prodejních uzávěrkách vyměnily, že pytle budou jim vráceny do určité lhůty vyplaceně, nepoškozeně, způsobilé k dalšímu používání. Komise stanoví náhradu, kterou továrny zaplatí kupci za vrácený pytel a obnos jistoty, který budou továrny požadovati od kupce předem jako záruku za splnění tohoto závazku.

Rovněž může komise naříditi pojištění záslitek cukru a prázdných pytlů proti škodám a ztrátám při dopravě na účet kupujícího.

Ostatně platí pro dodávky cukru ke spotřebě určeného, pokud komise nevydá ustanovení odchylných, usance pražské bursy pro zboží a cenné papíry.

§ 15.

Zvláštní příplatek.

Ze zdaněného cukru zapraví státní pokladně ten, jemuž náleží zaplatiti daň, současně s daní až do dalších ustanovení obnos K 16.— za 100 kg zdanitelné váhy.

§ 16.

Cena ve velkoobchodě a drobném prodeji.

Velkoobchodník jest oprávněn připočísti si k úhradě svých výloh k tovární ceně přírážku K 2.— za 100 kg účetní váhy. Z této přírážky jest velkoobchodník povinen hraditi továrnám zvláštní poplatek, stanovený pro dodávky pod 100 metrických centů (§ 14, odst. 5 c), ale nesmí jej přenášeti na dalšího odběratele.

Rozdělovač jest oprávněn připočísti si k ceně velkoobchodníkově na úhradu svých výloh přírážku K 6.— za 100 kg účetní váhy. Za to jest rozdělovač povinen dodat cukr až ke skladu prodáváče na drohno, pokud sklad ten jest v místě stanice železniční; poukáže-li mu jej jen na stanici železniční, smí si připočísti pouze přírážku K 4.— za 100 kg účetní váhy.

Prodáváč na drohno jest oprávněn připočísti si na úhradu svých výloh k ceně rozdělovačově přírážku K 15.— za 100 kg účetní váhy.

K jeho ztrátám na taře bude přihlíženo při stanovení nejvyšších cen v drobném prodeji.

Nejvyšší jednotné ceny cukru jednotlivých druhů v drobném prodeji stanoví komise na základě rozpětí pro jednotlivé druhy (§ 14, odst. 5 a), dopravní přírázky (§ 14, odst. 5 b) a přírázky pro velkoobchod a drobný prodej (odst. 1., 2. a 3. tohoto paragrafu).

Pro místa zvláště vzdálená od stanice železniční může komise stanovit zvláštní přírázku dovozní na návrh správního úřadu prvé stolice.

Na Slovensku zvyšuje se prodejní cena cukru o správní přírázku Zásobovacího ústavu pro Slovensko K 2— za 100 kg účetní váhy. O tuto přírázku zvyšuje se cena tovární. Od továren vybere je komise.

Přírázky velkoobchodníka, rozdělovače a prodáváče na drobně (odst. 1., 2. a 3. tohoto paragrafu) platí i pro dodávky cukru k používání a zpracování živnostenskému.

Komise jest oprávněna přírázky, stanovené v předchozích odstavcích tohoto paragrafu, měnit.

§ 17.

Tovární cena a prodejní podmínky pro cukr na vývoz.

Ceny, za které se cukr surový i čištěný na vývoz sčítuje s výrobcí, vlastníky, držiteli a uschovavateli, stanoví komise se schválením ministerstva financí.

Ceny ty rozumějí se za náklady 100 metrických centů za hotové beze srážky do deseti dnů po odeslání.

§ 18.

Přepjatky.

Veškeren peněz, který továrny strží při prodeji cukru pro jiný účel než pro potřebu v domácnostech nad cenu stanovenou v § 14, odst. 1., odvedou zvláštnímu státnímu fondu přepjatkovému, jež spravuje komise, která sčítuje jej po ukončení výrobního období pro výrobní období 1919/1920 (§§ 13 a 14). Výši tohoto přepjatku určí komise.

Výrobci, vlastníci, držitelé a schovatelé nezdaněného cukru surového i čištěného jsou povinni ohlásit komisi skutečný stav zásob ku dni 1. října 1919 v šest hodin ráno a odvésti fondu přepjatkovému rozdíl mezi cenou platnou pro jednotlivé druhy cukru ve výrobním období 1918/1919 a cenou platnou pro výrobní období 1919/1920 (§§ 13 a 14). Výši tohoto přepjatku určí komise.

Zpracovatelé cukru, jimž byl cukr přidělen přímo komisí, jsou povinni ohlásit komisi skutečný stav zásob cukru nezpracovaného dne 30. září 1919 v šest hodin večer a odvésti fondu přepjatkovému rozdíl mezi cenou platnou ve výrobním období 1918/1919 a mezi cenou, která bude stanovena pro výrobní období 1919/1920.

Způsob vybírání těchto přepjatků ustanoví komise.

K úhradě rozdílu mezi výrobní cenou a cenou stanovenou v § 14 obdrží továrny na čištěný cukr z přepjatkového fondu K 23— za každých 100 kg účetní váhy cukru vyrobeného ve výrobním období 1919/1920. Způsob vyplacení této náhrady určí komise.

Pro případnou náhradu vyšších výrobních nákladů cukru surového i čištěného vyhradí se z přepjatkového fondu K 15— za každých 100 kg čisté váhy ve výrobním období 1919/1920 vyrobeného cukru surového. O použití a rozdělení vyhrazeného obnosu rozhodne komise.

Cukrovary na Slovensku obdrží podle určení komise z přepjatkového fondu zvláštní připlatek na vyrobený cukr surový, resp. čištěný.

§ 19.

Súčtování společných břemen továren.

Veškeré s dopravou surového cukru po dráze do továren na čištěný cukr spojené dopravné je společným břemenem cukr přijímajících továren na čištěný cukr, které je nesou v poměru ke množství surového cukru jim přiděleného.

Při tomto sčítování dopravného je u smíšených továren jakož i u továren, vyrábějících čištěný cukr přímo z řepy, cukr jim dle § 9, odstavec 2., přičítatelný podroben právě tak příspěvku, jako surový cukr odjinud odebraný. Komise může však povolit pro takový cukr, jakož vůbec pro cukr, za který ve skutečnosti nevzešel žádný poplatek za dopravu po dráze, snížení příspěvků ke všeobecným dopravním výdajům.

Komise může také jiné, při dopravě surového cukru z továren na surový cukr do továren na čištěný cukr vzniklé náklady, jakož i jiné továrnám nebo jednotlivým z nich vzešlé výdaje prohlásit za společné břemeno buď továren na surový cukr nebo továren na čištěný cukr nebo obou skupin a přiměřeně je rozdělit.

Továrny, které uvádějí do obchodu cukr za cenu, při níž se vybírá dopravní přírázka dle předpisů komise, jsou povinny odvádět komisi měsíčně tyto přírázky, naproti čemuž nahradí komise továrnám skutečné dopravné do příslušné stanice dodací.

Konečně může komise naříditi též jinaké sčítování továren na cukr vespolek a k tomu cíli zřídit zvláštní fondy.

§ 20.

Vývozní a dovozní povolení.

Právo vydávati vývozní a dovozní povolení pro cukr, cukrový a řepový sirup, umělý med, kandysový cukr, cukrovinky, čokoládu, řepu

čerstvou i sušenou, řepnou moučku a řepové semeno, řízky a kaly přísluší výhradně komisi.

Vývozní a dovozní povolení vydává se na zvláštních formulářích.

Z vývozních a dovozních povolení vybírá komise poplatky až do výše $1/2\%$ z hodnoty zboží na účet kupcův.

§ 21.

Rozhodování sporů o účtování a vybírání přírážek a jiných platů továren.

Rozhodovati spory o účtování a vybírání platů, které jednotlivé továrny na cukr na základě usnesení, rozhodnutí a opatření komise mají konati, o účtování a výplatě podílných oprávnění dle § 19 jim náležejících, přísluší výhradně rozhodčímu soudu.

Rozhodčí soud skládá se ze soudcovského funkcionáře a jeho náměstka, kterého ustanoví ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem spravedlnosti, jako předsedy a ze čtyř členů, z nichž dva volí komise a dva účastněná strana.

Rozhodčí soud má sídlo v Praze.

Rozhodčí soud řídí se při svém rozhodnutí v mezích tohoto nařízení vydaným pravoplatnými usneseními, rozhodnutími a opatřeními všeobecně povahy (§ 22).

Řízení rozhodčího soudu řídí se dle ustanovení 4. oddílu VI. části zákona ze dne 1. srpna 1895, č. 113 ř. z., a titul 17, čl. I. zákona z r. 1911.

§ 22.

Právo stížnosti.

Proti všem usnesením, rozhodnutím a opatřením komise přísluší účastníkům, pokud nemá místa podle § 21 řízení před rozhodčím soudem, stížnost k ministerstvu financí během výlučné lhůty jednoho týdne po době, kdy rozhodnutí bylo oznámeno.

Stížnost nemá odkládacího účinku.

§ 23.

Náklady komise.

Náklady vedení prací komise nesou stejným dílem jednak všechny továrny na surový cukr, jednak všechny továrny na čištěný cukr.

Komise může k úhradě těchto nákladů vybrati od továren dávky, jež lze vymáhati politickou exekucí.

Případné daně, poplatky nebo jinaké veřejné dávky, jež komise má platiti, budou zapraveny z fondu přeplatkového.

§ 24.

Přestupky, tresty.

Kdo jedná proti ustanovením tohoto nařízení, bude potrestán správním úřadem první

stolice peněžitou pokutou až do K 20.000.— nebo vězením až do šesti měsíců, pokud čin nepodléhá přísnějšímu trestu. Tyto tresty lze za přitěžujících okolností též vedle sebe uložit.

Stejným trestům jako pachatel podléhá, kdo navádí jiného k některému z těchto činů nebo spolupůsobí při jejich spáchání.

§ 25.

Když se ukládá trest, lze dále, byl-li přestupek spáchán při provozování živnosti, vyřknouti ztrátu živnostenského oprávnění na vždy nebo na určitý čas.

Rovněž lze z podnětu trestního řízení vyřknouti, že propadají předměty, na něž se trestní čin vztahuje, nebo výtěžek z nich ve prospěch státu.

Není-li stíhání nebo potrestání určité osoby přípustno nebo nedá-li se provésti, lze propadnutí předmětu nebo výtěžku za ně samostatně vyřknouti.

Propadlých předmětů nebo výtěžků za ně použije se k zásobení obyvatelstva.

§ 26.

Správní a zeměpanské policejní úřady mohou vzhledem k § 10, odst. 3 učiniti potřebná zajišťovací opatření, proti nimž nelze se odvolati.

Zajištěné předměty mohou, když by jejich uschováním vzešly výlohy nebo je-li nebezpečí, že by se zkazily, úřadem k zajištění oprávněným býti prodány, dříve než bude propadnutí vyřknuto.

§ 27.

Účinnost nařízení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 1919.

Zároveň pozbývá účinnosti:

1. rakouské nařízení úřadu pro výživu obyvatelstva ze dne 1. října 1918, č. 351 ř. z.;
2. vyhláška rakouského ministra vnitra ve shodě s účastněnými ministry ze dne 5. října 1918, č. 355 ř. z.;
3. nařízení Národního výboru československého ze dne 31. října 1918, č. 15 Sb. z. a n.;
4. nařízení Národního výboru československého ze dne 2. listopadu 1918, č. 16 Sb. z. a n.;
5. nařízení Národního výboru československého ze dne 2. listopadu 1918, č. 17 Sb. z. a n.;
6. nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. února 1919, č. 83 Sb. z. a n.;
7. § 15 nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. března 1919, č. 160 Sb. z. a n.;
8. nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. března 1919, č. 163 Sb. z. a n.;
9. nařízení vlády republiky Československé ze dne 18. června 1919, č. 338 Sb. z. a n.

§ 28.

Provedení.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí, ministr pro zásobování lidu, ministr zemědělství, ministr obchodu a ministr spravedlnosti.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.	Staněk v. r.
Klofáč v. r.	Hámp l v. r.
Dr. Heidler v. r.	Habrman v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Franke v. r.	

Čís. 520.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919,

jmž mění se částečně nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. března 1919, čís. 160 Sb. z. a n., o použití cukrovky ze sklizně 1919.

Článek I.

§ 3, čís. 4, odst. 1., 2., 3. nařízení ze dne 21. března 1919, čís. 160 Sb. z. a n., zní takto:

Ona ustanovení smluv (cukrovarských, svazových, agenčních, speciálních a pod.), kterými přímo nebo nepřímo pěstitelé byli nuceni dodávat řepu výhradně jen do určitého cukrovaru, se ruší. Roztříděním obcí, resp. řepy, pověřena bude smíšená komise. Ministerstvo zemědělství se zmocňuje, aby po návrhu účastněných korporací jmenovalo přiměřený počet členů této komise, a to polovici za průmysl cukrovarnický a polovici za pěstitele cukrovky. Komise tato bude přidělovati určitou plochu řepní jednotlivým cukrovarům nebo sdruženým skupinám cukrovarnickým s náležitým zřetelem k místním a dopravním poměrům. Při tom jest komise povinna bez ohledu na stávající državu řepní předsevzítí v jednotlivých případech takové rozdělení cukrovky mezi jednotlivé cukrovary neb skupiny cukrovarů, jmž může býti docíleno buď úspory síl potažních nebo dopravních prostředků železničních. Jinak má býti šetřeno té zásady, že dosavadní poměry řepní nesmějí býti ve prospěch cukrovaru jednoho na úkor cukrovaru druhého porušeny.

Kdyby smíšená komise zamýšlela změnití dosavadní řepní državu některého cukrovaru, může k jednání o tom onen cukrovar a dotyčné pěstitele přibrati.

Řepa vlastní a řepa vázaná, stávajícími dlouholetými smlouvami před 1. zářím 1915 uzavřenými, jakož i stávající řepa akciová nepodléhá působnosti roztřídovací komise.

Článek II.

Prováděním tohoto nařízení pověřuje se ministr zemědělství, zásobování, financí, spravedlnosti, veřejných prací a železnic.

Článek III.

Nařízení vstupuje v působnost dnem vyhlášení.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.	Staněk v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Winter v. r.
Habrman v. r.	Dr. Heidler v. r.
Klofáč v. r.	Hámp l v. r.
Dr. Franke v. r.	

Čís. 521.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919,

týkající se provedení nařízení ze dne 4. července 1919, č. 365 Sb. z. a n., o zrušení dozoru nad obchodováním,

Ve smyslu § 3 nařízení ze dne 4. července 1919, č. 365 Sb. z. a n., nařizuje se:

Článek I.

Prováděcí nařízení německo-rakouského státního úřadu pro spravedlnost ze dne 16. července 1919, č. 370 věstníku, o dozoru nad obchodováním, zavádí znovu takový dozor a ustanovuje v § 6, že jakmile byl nařízen dozor nad obchodováním, nemůže pro pohledávku proti dlužníkovi ani konkurs na jeho jmění vyhlášen býti, aniž může nabyto býti soudcovského práva zástavního neb ukojovacího na věcech dlužníku náležejících.

Dle § 6, odst. 2. téhož nařízení platí předpisy odst. 1., § 6, za podmínek vzájemnosti též v příčině tuzemského jmění dlužníka, na jehož obchod v cizině dozor nařízen byl.

Je-li tu pochybnost o tom, zdali se vzájemnost zachovává, má býti vyžádáno vízíci prohlášení státního úřadu pro spravedlnost.

Dle nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. července 1919, č. 365 Sb. z. a n., byl dozor nad obchodováním zrušen.

Dle § 2 tohoto nařízení mají zahájené dozory nejdéle do 30. června 1920 skončeny býti.

Vzhledem na nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. března 1919, č. 145 Sb. z. a n., o exekuci podle spisů a listin zřízených v německo-rakouském státu, a výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 29. března 1919, č. 6336 (v č. 5 věstníku), o právním postavení česko-